

פרק קכב.

אדמות ממשלה.

פרק קכב.

פקודה

תס' 14 לש' 1926

פקודה המקנה למנהל מחלקת הקרקעות את הסמכות לחתום על חוזים ידועים לחכירת אדמות ממשלה.

[1 נאפריל, 1926]

הואיל וסעיף 13 מדבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י) קובע מבוא כי הנציב העליון יוכל ליתן כל אדמת ממשלה במתנה או להחכירה או להרשות להחזיקה בחזקה זמנית, בתנאים שיישרו בעיניו ובהתחשב עם הוראותיה של כל פקודה;

והואיל ורצוי לקבוע הוראות לענין מסירתן של סמכויות מסוימות מן הסמכויות הללו לידי פקיד אחר;

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת אדמות הממשלה.

סמכותו של מנהל מחלקת הקרקעות לחתום על חוזי חכירה ידועים וליתן רשיונות מסוימים בשם הנציב העליון

2. בהתחשב עם כל הוראה כללית או מיוחדת מאת הנציב העליון, יכול מנהל מחלקת הקרקעות לחתום על כל חוזה חכירה על אדמת ממשלה מטעם הנציב העליון ובשמו וליתן כל רשיון להחזקת אדמת ממשלה ובלבד שמועד החוזה או מועד הרשיון לא יעלה על שלוש שנים ודמי האריסות השנתיים לא יהיו יתר על חמשים פונט.